

۱۵

۷ یافته مهم باستان شناسی در یک سال اخیر

آیاتاکنون درباره رونق انگشترسازی و کیفیت بالای این هنر در قم چیزی شنیده‌اید؟

قم؛ نگین انگشتر ایران

۱۶

زندگی

سه‌شنبه ۳۰ دی ۱۳۹۹ :: شماره ۵۸۵۷

چرا دیابت در استان‌های یزد، سمنان، خوزستان، البرز و مازندران آمار ابتلای بالایی دارد؟

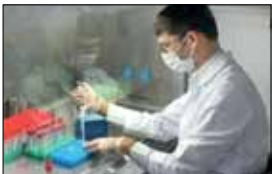
رمزگشایی از ریشه‌های دیابت در استان

۱۴

انتخاب بین بد و بدتر

همه‌گیری کرونا بزرگه‌هایی شکل داده‌است که برای عبور از آنها به تصمیم‌گیری قاطعانه نیاز داریم. دیگر با مصلحت‌اندیشی و کدخدامنشی نمی‌توان از چنین بزرگه‌ها به سلامت عبور کرد. گاه در این چالش‌های پیش‌آمده، ماجرا انتخاب میان بد و بدتر است. یکی از این چالش‌ها هم در نظام آموزش عالی به چشم آمده‌است. جایی که به واسطه این همه‌گیری، بسیاری از کلاس‌های کارگاهی و آزمایشگاهی در دانشگاه‌ها تعطیل شده‌است. حتی اگر بار داشته‌باشیم نظام آموزش عالی چندان اعتقادی به برگزاری کلاس‌های عملی و کارگاهی هم نداشته‌است. حالا کرونا دلیلی موجه برای برگزار نشدن این کلاس‌ها از سوی دانشگاه‌ها عنوان می‌شود. این روزها دو راه پیش رو قرار دارد یکی نادیده انگاشتن برگزاری کلاس‌های آزمایشگاهی و عملی برای دانشجویان و تسریع روند فارغ‌التحصیلی آنها و دیگری تاخیر در فارغ‌التحصیلی و اصرار به گذراندن واحدهای عملی و آزمایشگاهی.

بسیاری از کارشناسان حوزه آموزش با معتمدن نظام آموزش عالی نباید دانشجویانی را که واحدهای عملی را نگذرانده‌اند فارغ‌التحصیل کنند آنها معتقدند حتی اگر فراغت از تحصیل آنها با تاخیر هم انجام شود نباید این کار را انجام داد. اگر معتقد باشیم کرونا زندگی ما را دستخوش تغییر کرده‌است باید بدپذیری یکی از پیامدهای این تغییر همین تاخیر در فارغ‌التحصیلی دانشجویان باشد. به جای این‌که به واسطه کرونا آنها را از این دروس معاف کنیم تا زودتر فارغ‌التحصیل شوند باید این کار را به تاخیر بیندازیم تا دروس کارگاهی به شکل درست و کاربردی برگزار شود. چرا که تأثیر و پیامدهای سوء این اتفاق خیلی بیشتر از ضررهای احتمالی تاخیر در فارغ‌التحصیلی است.

ما دو راه برای انتخاب داریم که به نوعی هر دو این راه‌ها همراه با زیان و آسیب است. روش منطقی این است که سازوکاری را برای ادامه راه آموزش دانشگاهی‌مان انتخاب کنیم که زیان کمتری به همراه دارد. درست است که انتخاب راه اول فواید زودگدرو فارغ‌التحصیلی سریع‌تر دانشجویان منجر می‌شود و البته موجب رضایت‌مندی آموزش‌پذیران خواهد شد؛ اما انتخاب این روش به آینده صنعت کشور ضربه‌های جبران‌ناپذیر وارد می‌کند. اما انتخاب به تاخیر انداختن فارغ‌التحصیلی و اصرار به انجام و گذراندن کلاس‌های کارگاهی و آزمایشگاهی می‌تواند منجر به اعتماد عمومی به صنعت داخلی شود. انتخاب راه اول فواید زودگدرو کوتاه‌مدت و زیان‌های بسیار و طولانی مدت دارد. درست بر خلاف راه دوم که باعث زیان‌های احتمالی برخی دانشجویان در بازه زمانی کوتاه می‌شود اما منفعت‌های بلند مدت و کلان‌تری به همراه خواهد داشت. [✚](#)

کمربند نشن کارگاه و آزمایشگاه‌ها در آموزش سبب تربیت پزشکان و مهندسان بی‌مهارت می‌شود/ عکس: ایسنا

کارشناسانی که از مهارت محور نبودن حوزه آموزش عالی گلایه داشتند و آن را آفتی در نظام آموزش عالی کشور می‌دانستند، آنها معتقدند آموزش محور بودن نظام دانشگاهی باعث بیگانگی فارغ‌التحصیلان در بازار اشتغال می‌شود و این نبود آشنایی تجربی در کار باعث شده مهارت آنها در شغل‌هایشان به شدت افت پیدا کند. دانشگاه‌ها هم معمولاً در برابر این انتقاد، بحث همیشگی کاهش اعتبارات را پیش می‌کشیدند، این‌که قربانی اولیه این کاهش اعتبارات حذف کلاس‌های آزمایشگاهی است، استدلال آنها در اولویت قرار دادن این حذف هم به ظاهر قابل توجه و منطقی است، این‌که کارگاه‌ها و آزمایشگاه‌ها اعتبار بیشتری به لحاظ وسایل و تجهیزات طلب می‌کنند و همین کاهش اعتبارات باعث حذف این کلاس‌ها شده اما پیامد این بی‌توجهی‌ها چیست؟ باتداوم این رویه چه اتفاقی خواهد افتاد و مهم‌تر این‌که آیا اصلاً نگاه غالب آموزش دانشگاهی در ایران باوری به مهارت‌محوری دارد یا معتقد است باید این نظام آموزش محور بماند؟

✚ خلأ قیته که تباه می‌شود

اعتبار نیست و رغبتی هم برای تشکیل کلاس‌های کارگاهی و آزمایشگاهی وجود ندارد. نتیجه چه می‌شود؟ حسن زیباری معتقد است، نتیجه آن تربیت پزشکان بی‌تجربه و مهندسان بی‌مهارت خواهد بود. محمد فاضل اما برای نتیجه‌گیری این بحث نگاهی محاط‌تر به موضوع دارد. به گفته او با تداوم این روند، اتفاقات تلخ مهم‌تری رخ می‌دهد، یکی از آنها این است که فرهنگ‌سازی نمی‌شود. او به جام‌جم می‌گوید: «ما رشته‌هایی داریم که دانشجو باید در عمل خیلی از مباحث آموزشی را تجربه کند. وقتی کار عملی انجام گیرد به نوعی فرهنگ‌سازی می‌شود. به این مفهوم که وقتی دانشجو وارد کارگاه می‌شود با یک نوع فرهنگی مجزا از فرهنگ معمول آکادمیک رو به رو می‌شود. به این معنی که باید لباس کار بپوشد و با ابزار کار کند... و اما وقتی نظام آموزشی ما این تجربه‌ها را به صورت شفاهی بیان کند، دانشجو عملاً عاری از درک آن فرهنگ خواهد بود و این نقیصه بزرگ است.» قربانی دیگر تداوم این روند دانشجویان است. این کارشناس حوزه آموزش می‌گوید: «ما معتقدیم خلأ قیته در سایه نیاز شکل می‌گیرد. خیلی از دانشجویان ما از ضریب هوشی بالایی برخوردارند اما وقتی این زمینه هوشی در حوزه عملی به کار گرفته نمی‌شود، عملاً راه خلأ قیته و ایده‌پردازی از آنها سلب می‌شود. در حوزه عملی گاه اتفاقاتی به واسطه نوآوری دانشجویان می‌افتد که در صورت شفاهی درس وجود ندارد. ضمن این‌که تجربه‌های عملی به دانشجویانی را می‌آموزد که در کلاس‌های درس از چشم اغلب آنها پنهان است.»

شاید در نگاه اول تأثیر چنین روندی خیلی به چشم نیاید اما به باور بسیاری از کارشناسان هم‌افزایی‌ها و تبادل اندیشه دانشجویان در محیط‌های کارگاهی می‌تواند به کیفیت بهتر و شرایط مناسب‌تر در آینده صنعت کشور بینجامد؛ چرا که یکی از مشکلاتی که ما در صنعت و محیط‌های تجاری و البته محصولات حاصل از اندیشه‌ها با آن مواجه هستیم این است که دانشجویان ما تمایل زیادی برای حضور در کلاس‌های کارگاهی و آزمایشگاهی ندارند. [✚](#)

کشور چه در حوزه آموزش عالی و چه پیش از دانشگاه معتقد به این باور است. بخشی از این نوع نگاه اما به فرهنگ عمومی کشور هم برمی‌گردد به این مفهوم که خانواده‌ها و گرایش خود دانش‌آموزان هم به سمت آموزش‌های کم دردسر و زودبازده است. محمد فاضل، کارشناس حوزه آموزش می‌گوید: «دانش‌آموزان از همان ابتدا به آموزش کم دردسر گرایش دارند، به این مفهوم که آموزش پذیر مجبور نباشد به سختی بیفتد، زیرا آموزش عملی به مشارکت جدی نیاز دارد به همین دلیل گرایش به رشته‌هایی مثل حقوق و حتی مهندسی‌هایی که بیشتر شبیه مدیریت یک مجموعه است بیشتر می‌شود... حالا اگر قائل به چنین نگاهی باشیم چه کسانی آن را شکل داده‌اند؟ آیا این‌که تمام بار تقصیرات را پای نظام آموزشی بنویسیم درست است؟ محمد فاضل معتقد است: «در گسترش این فرهنگ تنها نظام آموزشی تأثیر ندارد و عوامل دیگری هم در ایجاد چنین فرهنگی نقش دارند. بخشی از این عوامل ناآگاهی عمومی در این رابطه است و بخشی دیگر منفعت مالی جریان است که از این ناآگاهی سود می‌برد.»

زندگی +

این درست که همه‌گیری کرونا و مجازی شدن فرآیند آموزش را بسیاری به فال نیک گرفتند و آن را فرصتی دانستند برای انقلابی در تغییر بستر آموزش دانشگاهی اما این دگرگونی پیامدهایی هم به همراه داشته که از آن گریزی نیست. فارغ از نبود امکانات احتمالی بسیاری از دانشجویان برای استفاده از فضای مجازی، برخی رشته‌های دانشگاهی عملاً تضاد آشکاری با مجازی بودن دارد. بسیاری از رشته‌های فنی و پزشکی به کلاس‌های عملی و آزمایشگاهی نیاز آشکاری دارند و حالا که همه‌گیری کرونا باعث شده این کلاس‌ها حذف شوند خیلی‌ها از تبعات این حذف‌ها نگرانند اما پیامدهای حذف کلاس‌های کارگاهی و آزمایشگاهی دانشجویان به‌ویژه در رشته‌های فنی و پزشکی چه می‌تواند باشد، آن هم درحالی‌که همواره پیش از فراگیری کرونا هم بودند

میثم اسماعیلی

جامعه

پزشکان بی‌تجربه و مهندسان بی‌مهارت خواهند شد بلکه در حوزه پژوهش هم به کاهش سطح کیفی مقالات علمی منجر می‌شود.

✚ جریان و جود ندارد

هرچند وزنه مخالفان این رویه سنگین تر است اما این جریان موافقانی هم دارد. یکی از آنها حسین خنیفر، رئیس دانشگاه فرهنگیان است. البته او هم توضیح می‌دهد پیامدهای حذف کلاس‌های آزمایشگاهی و کارگاهی بسیار است و تأثیرات سوئی دارد اما آن را جریان یا نوع نگاه یا سیاستی از پیش تعیین شده نمی‌داند. او به جام‌جم می‌گوید: «این‌که فکر کنیم این یک نگاه غالب در نظام آموزش عالی ماست، ذهنیت درستی نیست.» به باور رئیس دانشگاه فرهنگیان توجهی کمبود اعتبارات برای حذف دروس آزمایشگاهی هم از اساس اشتباه است، چرا که بودجه اغلب دانشگاه‌ها تا ۵۰ درصد هم افزایش داشته است.

✚ دانشگاه به تنهایی مقصر نیست

در نظام آموزشی کشور این‌که نگاهی قائل به آموزش محور بودن است شاید عمومیت نداشته باشد اما بخش مهمی از نظام آموزشی

✚ پزشکان بی‌تجربه و مهندسان بی‌مهارت

در دوره فراگیری کرونا بارها وزارت آموزش عالی بیانیه‌های مختلفی صادر کرده و در آن بارها کلاس‌های دانشگاهی لغو یا برگزار شده است. در همه این اتفاق‌ها اما کلاس‌های آزمایشگاهی و عملی پای ثابت لغوها بوده است. همین تکرار در حذف اولیه کلاس‌های آزمایشگاهی باعث شده برخی معتقد باشند نظام آموزش عالی کشور اعتقادی به این نوع کلاس‌ها ندارد. حسن زیباری، رئیس پیشین دانشگاه پیام نور یکی از آنها می‌است که قائل به این جریان است. او می‌گوید نداشتن اطلاعات اجرایی و عملی دانشجویان یکی از نقاط ضعف فارغ‌التحصیلان است. نشانه او هم مقایسه سطح کار دانشجویان در بحث تئوری و عملی است. از سطح کیفی بالای مقالات و پژوهش‌ها به باور او می‌توان متوجه شد آنها هر چه در این حوزه خوب عمل کرده‌اند در بحث عملی ضعیف و بی‌تجربه هستند. او به جام‌جم می‌گوید: در سال‌های اخیر این بحث نه تنها در حوزه تصمیم‌گیری به نوعی رها شده بلکه در حوزه اجرایی یعنی تجهیز آزمایشگاه‌ها و تهیه مواد لازم برای برگزاری کارگاه‌ها هم اعتباری تخصیص داده نمی‌شود. به این مفهوم که فارغ از مشکلات همه‌گیری کرونا به نظر می‌رسد برای بدنه مدیریتی نظام آموزش عالی هم تجهیز آزمایشگاه‌ها و کارگاه‌ها اولویتی ندارد.»

اما حالا استدلال مهم تداوم این جریان همه‌گیری کروناست اما حسن زیباری تصریح می‌کند کرونا بهانه تازه‌ای برای ادامه این سیاست است. او به ما می‌گوید: «نشانه آشکار این رویه پیش از دوران کرونا هم مشهود است، بسیاری از دروسی که تجربه‌های عملی در آنها بسیار مهم است به صورت واحدهای اختیاری عرضه می‌شده؛ واحدهایی که اتفاقاً دانشجویان باید تجربه‌های عملی آن را بگذرانند نه تنها اختیاری شده که از حجم آنها هم کاسته شده است، یعنی واحدهای عملی و تجربی کم شده و همان تعداد باقیمانده هم اغلب به صورت اختیاری عرضه می‌شود. این نوع نگاه به حوزه آموزش دانشگاه‌ها نه یک آفت که شاید یک خیانت باشد.»

به اعتقاد او، پیامد تداوم این جریان خودش را در بازار اشتغال نشان خواهد داد، یعنی نه تنها به تربیت

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی
۲۲۳۶۱۴۲

#تصادف- پلیس

شهروندی از تهران:

خودرویی با بنده تصادف کرد و از محل حادثه گریخت. با پلیس راهنمایی و رانندگی تماس گرفتم و گفتند باید دنبال وی بروی و مقصر را متوقف کنی، در غیر این صورت باید به شورای حل اختلاف بروی. در این حادثه نقش پلیس چیست؟

پیاده‌رو - حیوانات

عظیمی از تهران:

بعضی از شهروندان در پیاده‌رو به حیوانات غذا می‌دهند که این موضوع باعث شده زیبایی و تمیزی شهر خدشه دار شود.

شمیران-نو- آلودگی

بنان از تهران:

وجود بافت صنعتی و تعدد کارخانه‌های بتون و سیمان‌سازی موجب شده است تردد انواع کامیون، بنکر، میکسر و... در محله شمیران‌نو زیاد باشد و در نتیجه ریزش بار و گرد و خاک، ایجاد آلودگی صوتی و زیست‌محیطی در کوچه و خیابان و... از جمله دردهایی است که برای ساکنان این محله به بار آمده است.

قائمشهر- معلولان

توکی از قائمشهر:

شهر قائمشهر فاقد مرکز شبانه‌روزی نگهداری دختران دارای معلولیت است و خانواده‌هایی که دختر دچار معلولیت دارند باید به شهر ساری بروند.

جوابیه

در پی درج پیامی در روز پنجشنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۰/۱۸ با عنوان «شلوغی - مترو» مشاور مدیرعامل و مدیر ارتباطات و امور بین‌الملل متروی شهر تهران و حومه با ارسال نمایی اعلام کرد: به اطلاع می‌رساند شلوغی مترو و ازدحام مسافر در واگن‌های مترو به خصوص در ساعت پیک مسافری و در ایستگاه‌های تقاطعی همچون ایستگاه متروی دروازه دولت در خطوط یک و چهار، واقعیتی است که در حال حاضر به دلیل کمبود واگن در شبکه متروی تهران با آن مواجه هستیم و امیدواریم با پرداخت بودجه‌های مصوب توسط دولت، این مشکل تا حدودی برطرف شود. در این شرایط حساس از مسافران محترم انتظار می‌رود حتی المقدور با مدیریت بهینه زمان تردد و انتقال آن به ساعات غیرپیک، ضمن کمک به سلامت خود و دیگر مسافران با اطمینان و در آرامش بیشتر از این وسیله حمل و نقل ریلی استفاده کنند.